

korábban kiadott katonai okmányokat be kell vonni, és helyettük segédszolgálati igazolvánnyal kell ellátni őket, s az új igazolvány fedéllapjára feltűnő Zs betűt kell írni (lásd a 10.10. képet).¹⁰⁹

Nagy arra hivatkozott, hogy a rendelet kiadásának kötelezettségét elődjétől örökölte, és a maga részéről iparkodott a rendeletet a lehető legenyhébb formában kiadni. Ragaszkodott például ahhoz, hogy ne egyéni kiválasztás szerint és a SAS-rendszer alapján történjék a behívás, hanem korosztályok szerint, továbbá hogy a munkaszolgálatosokra is terjedjen ki a honvédségnél érvényben lévő szolgálati szabályzat hatálya.¹¹⁰

A munkaszolgálat átszervezése

Röviddel azelőtt, hogy Nagy felesküdt, a KMOF új rendeletben szabályozta a munkaszolgálatos-alakulatok szervezeti felépítését, valamint a munkaszolgálatosok minősítési és kiképzési rendjét. Az 1942. szeptember 11-én kelt rendelkezés¹¹¹ tulajdonképpen azokra a munkaszolgálatos-századokra vonatkozott, amelyek a II–VI. és IX–XIII. zászlóaljak kötelékébe tartoztak.¹¹² Előírta a kiképzés módját és a napi programot, különbséget téve, hogy építő vagy műszaki alakulatról van-e szó, és hogy a behívottnak milyen a személyi minősítése.

1942 őszén a németek fokozták nyomásukat, hogy Magyarország lásson hozzá a végleges megoldás megvalósításához, mégpedig a szerint a minta szerint, amit a Harmadik Birodalom befolyási övezetébe tartozó országokban is alkalmaztak. A magyar kormány ellene szegült ennek a követelésnek, de úgy érezte, hogy jelét kell adnia jóakarátának és megértésének. Erre a legalkalmasabbnak a munkaszolgálat területe kínálkozott. A Kállay-kormány úgy gondolta, hogy a munkaszolgálat ellenére a zsidók kivételes helyzetben vannak, mivel nem kell fegyveres szolgálatot teljesíteniük. Tekintettel a németek nyomására és számításba véve az ország munkaerőigényeit, Kállay úgy rendelkezett, hogy „minden katonaköteles korú zsidót, akár alkalmas katonai szolgálatra, akár nem”, „munkatáborba kell küldeni”¹¹³. A zsidók általános behívásával kívánták megoldani azt a problémát, hogy legyen kikkel pótolniuk a 42 évesnél idősebb korosztályt, akiket fel akartak váltani és le akartak szerelni, főleg a fronton.

Nagy szemleútján megfigyelte, ahogy ezek a 42 évesnél idősebb emberek nehéz fizikai munkát végeztek, és ennek hatására 1942. november 6-án szigorúan bizalmas rendeletet bocsátott ki. Elrendelte, hogy a 24–33 év közötti zsidókat hívják be, és fokozatosan váltsák föl velük a 42 évesnél idősebbek korosztályát, sőt ez utóbbiakat szereljék is le. A 24–33 évesek-